

Armo riittää

Vanhaa ja uutta armon valtakunnasta nykyajan ihmiselle

Numero 3

10. vsk

25.6.2013

Kullerot kukkivat Ylitornion Mellakoskella. Kuva: Mika Koivisto

Meerin mietteitä

Usko

Kristinoppimme sanoo uskosta näin:

”Kristukseen uskomme, kun ikävöimme hänen luokseen, luotamme hänen armolupauksiinsa ja sydämemme halulla otamme hänet vastaan Vapahtajanamme. Kun uskossa otamme Kristuksen vastaan Vapahtajanamme, Jumala ei lue meille syntejämme, vaan antaa ne meille Kristuksen tähden anteeksi.

Kristitty tuntee joka päivä vaivaa synnistään ja joka päivä hän parannuksessa ja uskossa kääntyy Kristuksen puoleen. Pyhän Hengen työ hänen sydämessään johtaa hänet yhä syvempään synnin ja armon tuntoon. Hän näkee, mitä hänen syntinsä on maksanut hänen Vapahtajalleen, mutta samalla hän iloitsee siitä, että Vapahtaja niin suuresti häntä rakastaa. Vapaaksi synnistä hän ei pääse ajallisen elämänsä aikana, vaan hän on jatkuvasti samalla kertaa vanhurskas ja syntinen.”

Saattaisiko tuon selkeämmin sanoa!

Ratkaisevaa meidän hengellisen elämämme kannalta on, miten me suhtaudumme Jumalan Sanaan. Pysyäksemme ja vahvistuaksemme uskossa meidän tulee tutkia ahkerasti Raamattua, käydä ehtoollisella, rukoilla ja olla uskovien yhteydessä. Tämän maailman asiat täyttävät helposti ajatuksemme ja koko elämämme suunnan, ellemme pidä lujasti kiinni Sanaan tutkimisesta ja ruoki sydäntämme Raamatun rikkauksilla.

Saakoon usko, läheinen suhde Vapahtajaamme, synnyttää meissä rakkautta lähimmäisiimme! Meidän tehtävämme on rukoilla, että mahdollisimman moni saisi armon oppia tuntemaan Jeesuksen Vapahtajanaan ja pääsisi osalliseksi syntien an-

teeksisaamisen lahjasta ja iankaikkisen elämän varmasta toivosta.

Lauluntekijä kutsuu meitä pelastuksen paikalle:

*Ihmeinen risti, pelastuspaikka,
ihmeinen armo Vapahtajan.
Sinne voi aivan heikkona tulla,
kuormansa jättää Herralle saa.*

*Kaiken saa jättää juurelle ristin,
itkeä siinä avutonna.
Luotaan ei heitä, kasvojaan peitä,
verensä voima armahtava.*

*Suurta on olla juurella ristin,
lähellä Herran turvallisna.
Hän kyllä tietää, kun lastansa sietää,
millaista kurjaa hän rakastaa.*

*Ihmeinen risti, puhdistuspaikka,
verinen risti, vapahtava.
Iloitse siitä, nyt sielu kiitä,
armon kun tänään lahjaksi saat.”*

Siunattua kesää

Meeri Auramo

Kaupungilla levisi tieto: ”Ensi yönä täällä kuolee kaupungin rikkain ihminen.” Oliko se Jumalan ääni? Mies, joka oli kaupungin varakkain, kuuli myös tiedosta. Seuraavan yönä hän ei nukkunut lainkaan. Levottoman yön jälkeen tuli kuitenkin aamu ja mies huomasi, että hän oli yhä elossa. Sitä hän ei tosin tiennyt, että sinä yönä kaupungissa oli kuollut tuntematon köyhä ja varaton ihminen, joka uskoi Jeesuksen antavan syntisille heidän syntinsä anteeksi.

Pääkirjoitus

Yhteiskunnan pakanalliset lait murentavat hiljalleen kirkkolakia

Suomen Lähetysseuran (SLS) hallitus on päättänyt, että rekisteröidyssä parisuhteessa elävä miespari voidaan siunata ja lähettää lähetystyöhön. Helsingin piispa toimitti siunauksen 9.6.2013.

Kristikunnan historiassa SLS näyttää olevan ensimmäinen yhteisö, joka on näin päättänyt – ja samalla poikennut kirkkojen tähän saakka oikeaksi ymmärtämältä tieltä.

Runsaasta julkisuudesta huolimatta moni asia on tapauksen osalta vielä epäselvä. Yksi merkittävimmistä kysymyksistä on se, tekivätkö SLS:n hallituksen jäsenet päätöksensä omasta vakaumuksestaan vai pakon sanelemana.

Jälkimmäinen vaihtoehto on mahdollinen siksi, että juristeilla on kasvavaa vaikutusvaltaa hengellisistä asioista päätettäessä. Lähetysseuran hallituksen käyttämä lakimies-neuvonantaja oli ennen hallituksen kokousta ohjeistanut hallitusta toteamalla, että mikäli hallitus ei hyväksy homoparia siunattavaksi lähetystyöhön, sellainen päätös olisi lainvastainen. Kielteistä lähettämispäätöstä voisi olla vaikea toteuttaa syyllistymättä samalla rikokseen.

Kuka hallituksen jäsen kokee olevansa vapaa tekemään päätöksen tällaisen tiedon saatuaan?

Lisää näköaloja asiakokonaisuuteen avasi Itä-Suomen yliopiston rikos- ja prosessioikeuden professori Matti Tolvanen sen jälkeen kun Utsjoen seurakunnan kirkkoneuvosto oli päättänyt irtisanoa yhteistyösopimuksensa SLS:n kanssa. Tolvanen totesi, että mikäli Utsjoen seurakunnan päätöksen perusteena on osaksikaan parisuhteensa rekisteröineiden miesten lähet-

täminen SLS:n työhön, seurakunnan päätös voi olla hallintolain vastainen.

Tolvanen on todennut, että Suomessa on säädetty laki rekisteröidystä parisuhteesta ja tämä laki pitää ottaa huomioon kaikissa päätöksissä.

Tilanne, jossa elämme, on siis sellainen, että kullakin saa olla vakaumuksensa, mutta julkisyhteisössä, kuten kirkossa, laki määrää toiminnan rajat. Rajojen ylitys on lainvastaista.

Mutta suuri osa kansastamme elää jäsenenä kirkossa ja yhteisöissä, joilla on myös omat lailliset sääntönsä, kirkolla kirkkolaki. Suomen kirkkolain peruskivi on sen tunnustuspykälä, jossa sanotaan, että maamme ”evangelis-luterilainen kirkko tunnustaa sitä *Raamattuun perustuvaa kristillistä uskoa*, joka on lausuttu kolmessa vanhan kirkon uskontunnustuksessa sekä luterilaisissa tunnustuskirjoissa”.

Pitkään on eletty tilanteessa, jossa yhteiskunnan laki ja kirkon (kirkkojen) laki muodostavat kompleksisen verkoston, jossa tulkinnallisia ristiriitoja syntyy. Tällaisia tilanteita ratkottaessa toinen laki joutuu lopulta antamaan tilaa toiselle. Kirkko on nyt lakiensa luopumisprosessissa ja yhteiskunnan lait määräävät yhä enemmän asioista kirkkolain sijasta.

Vaikuttaa siltä, että kristityt joutuvat jossakin vaiheessa toistamaan viranomaisille sanat, jotka apostolit lausuiivat juutalaisille oikeusoppineille ja ylipapeille: ”Enemmän tulee totella Jumalaa kuin ihmisiä” (Apt. 5:29). Silloin joudutaan tekemään toisin kuin muut. Mutta silloinkin tulee toimia asiallisesti, kenenkään ihmisarvoa loukkaamatta.

Per-Olof Malk

Elämäni tärkeitä raamatunkohtia

”Enkä väsy teihin” (3. Moos. 26:11)

3. Mooseksen kirjassa, ikään kuin sivulauseessa, ovat Jumalan sanat: ”Enkä väsy teihin.” Sanat ovat luvussa, joka kuvaa kuuliaisuuden tuomaa siunausta ja tottelemattomuuden kirousta. Luvun jälkiosa (26:14-46) on eräs pelottavimmista Raamatun kohdista. Siinä kuvataan Jumalan tahdon vastaisen elämän seurauksia. Samanlaista kauhistuttavaa luettavaa on sen rinnakkaiskohta 5. Moos. 28:15-68.

Luvun alkuosa sisältää kuitenkin suurenmoisia lupauksia: ”Minä katson teidän puoleenne” (26:9), ”minä pidän voimassa teille antamani lupaukset” (9), ”vaellan teidän mukanne” (12). Näihin liittyi myös lupaus: ”Enkä väsy teihin!”

Uskallan luottaa siihen, että Jumala sanoo tuon sanan myös minulle. Hän ei väsy, ei kyllästy eikä hylkää, vaikka olenkin sellainen kuin olen. Uskallan näin ajatella, koska hän antaa saman lupauksen myös uuden liiton kansalle: ”Minä en sinua jätä, en koskaan sinua hylkää” (Hepr. 13:5).

Samaa vakuuttaa myös lupaus: ”Vaikka vuoret järkkäisivät ja kukkulat horjuisivat, minun rakkauteni sinuun ei järky eikä minun rauhanliittoni horju, sanoo Herra, sinun armahtajasi” (Jes. 54:10).

Näin Jumala lupaa ja kuitenkin hän sanoo: ”minä rankaisen” (3. Moos. 26:16), ”minä kuritan teitä syntienne tähden” (18).

Mutta sitten Raamattu sanoo jotain ratkaisevan tärkeää: ”He tunnustavat omat syntinsä” (40). Ja niin esiin tulee koko ilmoituksen ydinasia: sovitus: ”Sovittavat

syntinsä” (41). Syntisen ihmisen suhteessa Jumalaan ydinasiana on aina sovitus, koska emme kuuliaisuudellamme pysty miellyttämään Jumalaa.

Koko 3. Mooseksen kirja on havainnollista sanomaa sovitukselta, jota ilman ihminen ei saa syntejensä anteeksi. Sovituksen tähden Jumala vakuuttaa: ”Minä en hylkää heitä enkä vihastu heihin niin, että

tekisin heistä lopun ja rikkoisin liiton, joka on välillä lämmme, sillä minä olen Herra, heidän Jumalansa” (44). Rohkeuteni elää juuri tällaisena ihmisenä perustuu sovituksen sanan

lähnäoloon kaikessa elämässäni. Haluan sitoutua siihen oman kurjan, pysyvän, muuttumattoman ja toisia ihmisiä ärsyttävän syntisyyteni tähden. Siksi Jumalan lupaus: En väsy sinuun – on sanomattoman kallis.

Yhteydessäni Jumalaan tarvitsen joka hetki sovituksen sanan perusteella hänen kärsivällistä anteeksiantoaan, sitä ettei hän väsy minuun, kun näkee, etten ole muuttunut ollenkaan. Monen asian kohdallani pitäisi olla toisin omasta mielestäni, mutta ennen kaikkea Jumalan sanan mukaan. Mutta kun ne eivät vain ole toisin. Kaikki jatkuu ahdistavalla tavalla entisellään.

Saanko uskoa siis ”tämmöisenä” olevani hänen lapsensa! Saan, koska hän lähetti ainoan Poikansa puolestani kantaamaan toistuvat syntini ja pysyvän syntisyyteni ja siksi hän ei väsy minuun.

Olavi Peltola

”Syntisen ihmisen suhteessa Jumalaan ydinasiana on aina sovitus.”

Kristus kirottiin meidän sijastamme (Gal. 3:13)

Koetko sellaista, että ajatuksesi kiitävät sinne tänne ja että Jumalan sana harvoin, jos koskaan, saa mahdollisuuden rauhassa juurtua sydämeesi? Onko mielesi kuin myrskyävä meri? Onko niin, että auringon lämpimät säteet eivät voi rauhassa lämmitää sydäntäsi ja mieltäsi?

Oletko yrittänyt löytää hiljaista paikkaa itsellesi ja antaa mielesi rauhoittua ja sydämesi olla levossa kunnes se on kuin tyyni meri, jota aurinko lämmittää? Oletko koettanut hiljaisuudessa tarkkailla ristiinnaulitua Jeesusta Kristusta?

Koeta hiljentyä Jumalan sanan edessä. Katso, mitä Gal. 3:13:ssa sanotaan: ”Kristus on lunastanut meidät vapaiksi lain kirouksesta tulemalla itse kirotuksi meidän sijastamme, niin kuin on kirjoitettu: ’Kirottu on jokainen, joka on ripustettu paa-luun.’”

Rosenius toteaa, että mikäli tämä sana aidosti saisi sydämeämme sijaa, niin mikä taivaallinen ja sanoinkuvaamaton, ikui-nen ja pysyvä lohdutus meidän sydämeem-me silloin tulisikaan. Mitä esimakua tuo sana taivaasta antaakaan!

Mitä tässä siis sanotaan? Kristus tuli kiroukseksi. Hän tuli kiroukseksi meidän sijastamme. Nämä Kristuksesta tässä lau-sutut sanat ovat rajut, mutta samalla niissä on valtava lohdutus, kunhan vain saamme edes vähän ymmärrystä niiden syvyydessä olevista aarteista.

Syventykäämme tähän tärkeimpään.

Kristus kirottiin – ja hänet kirottiin meidän sijastamme. Kun hänet kirottiin sijastamme, hän sillä tavalla päästi meidät vapaiksi lain *meihin kohdistamasta* ki-rouksesta.

Kristus kirottiin meidän sijastamme si-ten, että hänet ensin tehtiin synniksi. Hä-nen päälleen ei vain siirretty meidän syn-timme vaan Jumala teki kallisarvoisesta Pojastaan synnin. Piispa Hersleb sanoo eräässä saarnassaan: Jumala teki Kristuk-sen synniksi että kaikki meille kuuluva rangaistus, kaikki Jumalan viha, kaikki helvetin hirmuisuus, kaikki saatanan oi-keudet meihin osuisivat Kristukseen eivät-kä koskettaisi meitä.

Apostoli ei kirjoita, että Kristus *lunas-taa* meidät, kun meistä on tullut riittävän hurskaita ja pyhiä. Sen sijaan hän kirjoit-taa, että Kristus *on lunastanut* meidät. Se tapahtui sinä päivänä ja sinä hetkenä, jol-loin hänet kirottiin meidän sijastamme.

Sana opettaa, että ainoa, mikä voi aihe-uttaa kadotuksen meille, on Jumalan ma-jesteettisen pelastustyön ylenkatsominen ja se, että pitäydymme poissa Jumalan luota.

Siksi kävi jo aikoinaan niin, että kun suurin syntinen mies tai nainen tuli Jee-suksen luokse saadakseen häneltä armon, niin he saivat heti sen, mitä he hakivat. Heidät otettiin vastaan lämmöllä ja huo-lenpidolla ikään kuin lakia ei olisi ollut olemassakaan – niin, aivan kuin he eivät koskaan olisi syntiä tehneet. Tämän saa aikaan Kristuksen sovitustyö.

Jumala siunatkoon sinua, että tulisit syntisi tähden Jeesuksen luokse ja että ottaisit vastaan tuon suuren, iankaikkisen ja sinulle luettavan vanhurskauttamisen, joka on valmiina.

*Kjeld Skov Jensen
EVOP:n tanskalaisen
ystävähdistyksen johtaja
(Suom. POM)*

Kaikenlaista ahdingossa olevaa, velkaantunutta ja katkeroitunutta väkeä

Herään aamuun saaristossa lämpimässä vuoteessani ja kännykkä ulottuvillani. Ja kuitenkin mielessäni on hyvin elävänä ja läheisenä Daavidin pakomatkat erämaataipaleille ja taisteluihin.

Raamattu kertoo, että kun Daavid pakeni Saulia, häneen liittyi Gatista roska-joukkoa noin 400 miestä, *velkaantunutta, katkeroitunutta, ahdingossa olevaa väkeä* (1. Sam. 22:2). Mukaan liittyi myös puolta pienempi joukko Daavidin isän perhettä. Tämä joukko sai seurata Daavidia ja katsoa häntä läheltä. He näkivät myös, miten Daavid kahdesti armahti Saulin, kuninkaan.

Moni on kysellyt miksi piti olla kaksi kuninkaaksi voideltua, Saul ja Daavid. Ehkä se on meitäkin varten. Daavid oli Jeesuksen Kristuksen esikuva ja kantaisä. Hänen kuninkuutensa on täynnä armoa ja uskollisuutta, armoa ja totuutta.

Samoin näemme noissa Samuelin kirjan luvuissa kaksi pappeutta, Ahitofelin ja Saadokin. Saadok tajusi, missä on oikea voitelu, se on Daavidilla, ei Saulilla. Oikea kuninkuus ja oikea voitelu kuuluvat vain hänelle, joka tuo armon ja totuuden tullessaan. Se on Jeesuksen Kristuksen kaltaista kuninkuutta.

Sama Gatin roska-joukko seurasi Daavidia toiselle pakomatkalle, kun hän kuninkaana jo oltuaan pakeni poikaansa Absalomia. Kyllä he varmaan olisivat saaneet liittyä Absalomiin, mutta he olivat täydellisen kiintyneet Daavidiin. Näin näemme jo tähän kuninkuuteen kuuluvan syntisten ystävyysyden. Gatilainen Iittai sai myös osakseen huolenpitoa kuninkaalta. Roska-joukko oli kuningas Daavidille ihmisyski-

löitä, joista hän huolehti rakastaen riippumatta heidän taustoistaan.

Entä miten suhtaudumme jakeeseen 2. Sam 15:30: *”Daavid kulki itkien Öljymäkeä ylös, pää peitettynä ja paljain jaloin. Ja kaikki väki, mikä oli hänen kanssansa, oli myös peittänyt päänsä, ja he kulkivat itkien lakkaamatta.”*

Öljymäki oli Vapahtajamme itkun, kärsimyksen ja rukouksen paikka. Jumalalle tämä oli voiton tie, vaikka se näytti tappion ja kuoleman tieltä toisenlaisen kuninkuuden ja vallan silmissä. Nisunjyvä tie, kärsimyksen ja syntien sovituksen tie; se tuli Jeesuksen kuninkuuden osalle maanpäällisen vaelluksen aikana.

Väärää pappeutta edustava Ahitofel ehdotti Absalomille, että tämä tapattaisi Daavidin yksinään, niin kaikki kansa saa rauhan. Eikö tämä neuvo kuultu myös myöhemmin koskien Jeesusta. Saulin perhe-kuntaan kuuluvan kostonkivet olivat jo lentäneet Daavidin ja häntä seuraavien päälle. Näin näemme, etteivät nämä kaksi erilaista kuninkuutta ja erilaista pappeutta, voi elää sovussa keskenään.

Daavid palasi kuninkaaksi. Kaikkien juutalaisten miesten, koko Israelin, piti hyväksyä hänen paluunsa ja hallintansa.

Ajettiinkö ‘roska-joukko’ nyt viimein pois, kun kuninkuuden otti vastaan juuri se ihmisjoukko, kansa, jonka kuninkaaksi Daavid oli voideltu? Asetettiinkö sille muulle joukolle nyt erityisiä ehtoja? Näin ei tapahtunut.

Daavid osoitti erityistä armoa Siimeille, kivien viskelijälle. Samoin armon saivat jälleen kokea Mefiboset ja palvelijansa Siiba, joka oli pyrkinyt petoksella saamaan

väärää mammonaa.

Siimelei sanoi: ”...sillä palvelijasi tuntee, että olen tehnyt synnin...” (2. Sam. 19:20). ”Sinä et kuole”, vastasi kuningas.

On ollut sanomattoman hyvä lukea Jumalan rakkaudesta ja hänen vanhurskaudesta Vanhasta testamentista, Samuelin kirjoista. Kun sydämissämme on Jeesuksen paluun odotus, niin yhä on Hänen palvelijalleen tärkeintä tuntea oma syntisyytensä. Jeesus tuo aina mukanaan armon ja totuuden. Hän itse on vanhurskaudemme.

Ceta Lehtniemi

Kirjanen harhaopeista

Evankeliumin opintoyhdistyksen julkaisemasta Ajankohtainen teologia -lehden viime vuoden numeroista on ilmestynyt molemmat numerot sisältävä kirjanen, jonka aiheena ovat nykyajan harhaopit. Tilaaajat ovat kiittäneet hyvin kootusta tiedosta, joka artikkeleissa on.

Kirjasen aihepiiriin käsittelyä jatketaan sielunhoidolliselta kannalta Kristus-juhlassa Laukaassa lauantaina 10.8. klo 19.30.

Myynnissä olevan kirjasen sisältö:

Jouko Nieminen: Voimakkaimmat harhaopit Suomessa

Juhani Aitoma: Karismaattinen liike, parantajat ja mesmerismi

Ceta Lehtniemi: Ajatuksia muuttuneesta kristillisyydestä ja sielunhoidosta

Olavi Peltola: Onko kaataminen eräs lopun ajan ihme ja merkki vai harhaa?

Per-Olof Malk: Kuka vastaa opetuksen teologiasta seurakunnissa?

Kirjasessa on 88 sivua.

Hinta on 12 euroa. Postimyyntinä hintaan lisätään postimaksu.

Nykyajan harhaopit -kirjasta voi tilata Evankeliumin opintoyhdistyksen toimitosta (019) 41 42 43 tai sähköpostitse os. evank@evank.org.

Evankeliumin opintoyhdistys

Etsi Raamatusta pääkappaletta

Raamatun opettamista ja Jumalan ilmoituksen avaamista teen varsinkin siinä tarkoituksessa, että tällä antaisiin kaikille muille, jotka sitä tarvitsevat, neuvoja siitä, miten Raamatusta joka paikassa tulee etsiä ja selittää kristillisen oppimme pääkappaletta. Se kappale on tämä: Me tulemme hurskaiksi, eläviksi ja autuaiksi ilman ansiotamme, sulasta Jumalan armosta, joka meille Kristuksessa on lahjoitettu. Tuon lisäksi ei ole lainkaan muuta tietä tai polkua, muuta tapaa tai keinoa, joka meitä siihen auttaisi. Sillä minä näen ja havaitsen joka päivä aivan hyvin, kuinka monella muotoa perkele kavaluudella pyrkii tämän opin taas hävittämään. (s. 63)

Jos sinulla on tekemistä sellaisten asioiden kanssa, jotka koskevat lakia ja töitä tai entisten opettajien lauseita ja esimerkkejä teoista, niin ota ennen kaikkea tämä pääkappale eteesi. Älä suinkaan sitä koskaan jätä, että rakas aurinko, Kristus, aina paistaisi sydämeesi. Näin saatat vapaasti ja turvallisesti päättää kaikista laeista, esimerkeistä, lauseista ja töistä, ja voit sanoa: Olkoon niin, että nuo sisältävät jotain hyvää ja oikeaa, niin tiedän ihan hyvin, että ne ainoastaan tätä elämää varten ovat hyviä ja oikeita, vaan eivät ne auta edemmäs, sillä armoon ja iankaikkiseen elämään on ainoastaan Kristus hyvä ja oikea. (s. 66)

Otteita Martti Lutherin kirjasesta Jumalan voimallinen armo. Saksankielestä suomentanut Gust. Dahgren 1906. Kielellisesti tähän hiukan korjattu.

Mihin Jumalan voima suuntautuu?

1. Piet. 1:5 sisältää opettavaisen ja hoitava ajatuksen Jumalan voimasta: ”Jumalan voimasta uskon kautta varjellut pelastukseen, joka on valmis ilmoitettavaksi viimeisenä aikana” (KR 38).

Haluan kiinnittää huomiota erityisesti *varjellut*-sanaan, joka on kreikaksi perusmuodossaan *phoureo*. Sen merkityksen voi ymmärtää kahdella tavalla. Me kristityt voimme omistaa sanan molemmat merkitykset itsellemme.

Ensiksikin, sana tarkoittaa ”varjella karkaamasta, pääsemästä karkuun, pois”. Toinen merkitys on ”suojella hyökkäykseltä”. Yksi pieni sana näyttää Jumalan voiman luonteen elämässämme tällä tavalla. Hän toimii voimallaan tässä ajassa ja meissä, jotta emme joutuisi pois hänen Poikansa yhteydestä. Hän varjelee meitä kaikissa olosuhteissa, keskellä vaikeuksia ja jopa silloin, kun olemme itse jättämässä hänet.

Mieleeni tulee eräs tapaus parin vuoden takaa. Istuimme vaimoni kanssa eräänä kesänä riippahernepuun etupihallemme. Ensimmäisenä talvena se peittyi lumen alle ja keväällä lumien sulaessa huomasimme, kuinka alaspäin riippuvat oksat olivat jääneet lumeen kiinni ja vajoava lumimassa oli vetänyt oksat irti rungosta. Oksat olivat käytännössä enää alaosistaan kiinni rungossa. Olimme varmoja, että puu on mennyt ja suunnittelimme uuden istutuksen. Toiveikkaina sidoimme kuitenkin oksat takaisin runkoon kiinni.

Seurasimme kesän edetessä puun kotaloa. Ihmeeksemme huomasimme, että oksat alkoivat hiljalleen liitoskohdistaan vetäytyä runkoa kohti. Suureksi hämmä-

tykseksemme puu alkoi vihertää entiseen malliin. Tarkastin oksien repeämäkohdat ja ne näyttivät siltä kuin mitään vahinkoa ei olisi koskaan tapahtunutkaan. Pensaam varren ravinto oli ”houkutellut” oksat takaisin kiinni runkoon.

Tämä kertomus on mielestäni lohdullinen esimerkki siitä, miten Jumalan voima Pietarin mukaan varjelee kristittyä putoamasta pois Viinipuusta. Jumala sitoo meitä aina vain voimakkaammin Poikaansa kiinni. Vaikka näyttäisi siltä, että kristillinen elämämme ja uskomme olisi tuhoutumassa ja peruuttamattomasti pilalla, Viinipuun vetää meitä oksia takaisin yhteyteensä.

Miten Jeesus tämän tekee? Hän vetää meitä lähelleen uudestaan ja uudestaan rakkaudellaan ja armollaan!

Mutta sanalla *phoureo* oli siis toinenkin merkitys. Sana tarkoittaa myös sitä, että Jumalan voima varjelee meitä hyökkäykseltä. Toisessa Pietarin kirjeessä kirjoittaja kuvaa sielunvihollista leijonana, joka kiertää meitä ja yrittää niellä meidät. Tiedämme kuitenkin, että olemme Kristuksessa turvassa. Häneen ei sielunvihollisen toiminta voi ulottua. Sielunvihollinen yrittää erottaa meidät Kristuksen armosta ja näin syöstä meidät hengelliseen pimeyteen. Hän haluaa meidän katsovan itseemme, omiin epäonnistumisiimme ja heikkouksiimme, jolloin olemme vaarassa langeta pois lujalta perustaltamme. Mutta Jumalan voima ja toiminta tulee turvaksemme. Jumala suojelee meitä hyökkäyksiltä osoittamalla meille Kristuksen työn riittävyden.

On hyvä vielä huomata, että Pietarin käyttämä sana *phoureo* on presens-

Mitä Jeesus luki Raamatustaan?

Jatkamme lehtemme numerossa 1/13 aloittamaamme juutalaisperheiden raamatunluvun *viikoittaista* seuraamista.

Heinäkuun viikot

27 2. Moos. 21:1-24:18 ja Jer. 34:8-22.

28 2. Moos. 25:1-27:19 ja 1. Kun. 5:26-6:13.

29 2. Moos. 27:20-30:10 ja Hes. 43:10-27.

30 2. Moos. 30:11-34 ja 1. Kun. 18:10-39.

31 2. Moos. 35:1-38:20 ja 1. Kun. 7:40-50.

Elokuun viikot

32 2. Moos. 38:21-40:38 ja 1. Kun. 7:51-8:21.

33 3. Moos. 1:1-5:26 ja Jes. 43:21-44:23.

34 3. Moos. 6:1-8:36; Jer. 7:21-8:3, 9:22-23.

35 3. Moos. 9:1-11:47 ja 2. Sam. 6:1-7:17

muodossa. Jumalan voima siis varjelee meitä *jatkuvasti*. Se varjeli meitä eilen ja se varjelee meitä huomenna. Se varjelee silloinkin, kun luulemme olevamme Jumalan toiminnan ulkopuolella.

Lopuksi, Pietarin sanoissa kuultaa läpi kaksi ”aikaa”. Ensimmäinen on nykyinen aikamme, joka päättyy seuraavan alkamiseen. Jumalan voima toimii tässä ajassa ja kaiken sen keskellä, mitä tämä aika pitää sisällään. Pietari puhuu myös siitä, että Jumalan voima toimii tässä ajassa, jotta pääsisimme seuraavaan aikaan ja uskomme päämäärään, pelastukseen.

Me uskomme Kristukseen syntiemme sovittajana, jotta meitä ei tuomittaisi kadotukseen, vaan saisimme iankaikkisen elämän kolmiyhenteisen Jumalan yhteydessä. Huomaa, että Pietari vakuuttaa Jumalan voiman olevan sen takeena, että iankaikkisuus saa yhtenä päivänä alkaa meille mitä ihanimmalla tavalla. Jumala itse on kutsunut meidät yhteyteensä. Hän yksin on valmistanut meille tämän ihmeellisen perintömme ja Hän yksin vie meidät perille!

Jaakko Pirttiaho

Kiitos, Kaikkivaltias

Kiitos,
läpi ristin kärsimyksen.
Läpi sovituksen uhrin.

Kiitos,
läpi elämän kivun, tuskan,
kärsimyksen.
Läpi yli ihmisen ymmärryksen.

Kiitos,
läpi itsensä ilmoittaneen
mutta salatun Jumalan,
läpi Jumalan salatun työn.

Kiitos,
läpi nisunjyvän kuoleamisen,
läpi kuoleman tuottaman
hedelmän kantamisen.

Kiitos,
läpi käsittämättömän armon
suuruuden.
Läpi ansiottoman pelastuksen.

Kiitos Kaikkivaltias kiitoksen
kääreistä.
Annoit kiitoksen kääreiksi;
ristin kärsimyksen,
elämän kivun ja tuskan,
nisunjyvän kuoleamisen,
käsittämättömän armon.

Kiitos antamistasi kiitoksen
kääreistä.
Annoit kääreet ylhäältä,
taivaan kiitoksen kääreiden
varastosta.
Kunniaksi itsellesi,
pelastukseksi syntiselle.

Pertti Kostamo

Opetuslapsilta Jeesuksen risti oli jäädä ymmärtämättä

Ympäröivästä yhteiskunnastamme ja seurakunnissa kuulemastamme julistuksesta havaitsemme kaiken aikaa, miten vaikea on puhua Kristuksen ristinkuolemasta ja miten paljon sitä väistetään. Sitä ei ymmärretä, sen merkitystä muutetaan, sitä vastustetaan, se ohitetaan.

Ihmisen kyvyttömyys ymmärtää Jeesuksen teloituskuolemaa käy selvästi ilmi kun seuraa Jeesuksen yrityksiä opettaa omilleen (!), että hänen oli kuoltava. Evankelistat ovat tallentaneet useita tapausta, jolloin Jeesus puhui opetuslapsilleen omasta kuolemastaan ilman tuloksia.

ENSIMMÄINEN täysin avoin Jeesuksen puhe edessä olevasta kuolemastaan lieinee jakeessa Matt. 16:21:

”Tästä lähtien Jeesus alkoi puhua opetuslapsilleen, että hänen oli mentävä Jerusalemiin ja kärsittävä paljon kansan vanhimpien, ylipappien ja lainopettajien käsisä. Hänet surmattaisiin, mutta kolmantena päivänä hän nousisi kuolleista.”

Sanat ”tästä lähtien” viittaavat Jeesuksen opetuksen käännekohtaan. Tätä ennen Jeesus ei ollut puhunut aiheesta omilleen näin suoraan. Tästä lähtien hän alkoi ilmoittaa heille edessä olevasta väkivaltaisesta kuolemastaan.

Tätä opetuksen alkua seurasi opetuslasten keskuudessa vastustus. Raamattu kertoo:

”Pietari veti hänet (Jeesuksen) erilleen ja alkoi nuhdella häntä: ”Jumala varjellee! Sitä ei saa tapahtua sinulle, Herra!” (Matt. 16:21-22; Mark. 8:31-33.)

MYÖHEMMIN Jeesus palasi samaan asiaan. Jeesus valitsi opetuspaikan huolel-

lisesti ja niin, ettei häiritseviä asioita olisi ympärillä. Markus kertoo:

”He lähtivät sieltä ja kulkivat Galilean halki. Jeesus ei tahtonut kenenkään saavan tietää siitä, sillä hän opetti opetuslapsiaan. Hän sanoi heille: ”Ihmisen Poika annetaan ihmisten käsiin, ja he tappavat hänet, mutta kolmen päivän kuluttua hän nousee kuolleista.”

Pietarin aiemmin saaman nuhtelun tähden opetuslapsista sanotaan nyt, että vaikka he eivät ymmärtäneet, mitä Jeesus sanoillaan tarkoitti, he eivät rohjenneet kysyä asiaa Jeesukselta.

Kuvauksella on kuitenkin jatkonsa, joka kertoo opetuslasten sydäimestä paljon. Markus kirjoittaa: ”He saapuivat Kapernaumiin. Kotiin tultuaan Jeesus kysyi opetuslapsilta: ”Mistä te matkalla keskustelitte?” He olivat vaiti (edelleen!), sillä he olivat väitelleet siitä, kuka heistä oli suurin.” (Mark 9:30-34.)

Niin keskeisiin pohdintoihin siis vei Jeesuksen puhe ristinkuolemastaan hänen mukanaan kulkevat opetuslapset. Voi, miten vaikea on kuulla puhetta Kristuksen ristinkuolemasta ja miten vaikea sitä on ymmärtää!

SITTEN ALETTIIN JO LÄHESTYÄ juutalaisten pääsiäistä ja muissa maissa asuneet juutalaiset lähtivät matkaan kohti Jerusalemiä osallistuakseen siellä suureen juhlaan. Markus kertoo Jeesuksesta ja hänen opetuslapsistaan:

”Kun he sitten nousivat Jerusalemiin vievää tietä, Jeesus kulki muiden edellä. Opetuslapset olivat ymmällä, ja heidän perässään kulkevat ihmiset alkoivat pelätä.

Silloin Jeesus kutsui taas luokseen kaksitoista opetuslastaan ja alkoi puhua heille siitä, mitä hänelle oli tapahtuva: ”Me menemme nyt Jerusalemiin, ja Ihmisen Poika annetaan ylipappien ja lainopettajien käsiin. He tuomitsevat hänet kuolemaan ja luovuttavat hänet pakanoille, ja nämä pilkkaavat ja sylkevät ja ruoskivat häntä ja tappavat hänet. Mutta kolmen päivän kuluttua hän nousee kuolleista.”

Tätä Jeesuksen opetusta voisi nyt seurata kuvaus opetuslasten murtumisesta, ehkä tätä voisi seurata kysymyksiä ja Jeesuksen antamia perusteluja sille, miksi näin piti tapahtua. Mutta ihminen ei ymmärrä ristiä ja jos hän siitä jonkun aavistuksen saa, hän alkutöikseen miettii, miten hän voisi sillä saada vaikka kunniaa itselleen.

Päätettyään Jeesuksen opetuksen kuvauksen Markus jatkaakin näin:

”Jaakob ja Johannes, Sebedeuksen pojat, tulivat Jeesuksen luo sanoen: ”Opettaja, meillä olisi sinulle pyyntö. Suostuthan siihen.” ”Mitä te haluatte minun tekevän?” kysyi Jeesus. He vastasivat: ”Kun kirkkautesi tulee, anna meidän istua vierelläsi, toisen oikealla ja toisen vasemmalla puolella.”” (Mark. 10:32-37.)

TÄHÄN YMMÄRTÄMÄTTÖMYYTEEN opetuslapset jäivät kun Jeesuksen opetus kuolemastaan alkoi toteutua. Kun Jeesus vangittiin, opetuslapset pakenivat. He eivät tulleet ”Jeesuksen kuolinvuoteelle” Golgatan ristille – paitsi Johannes myöhemmin.

Tällaisen ”ristittömän uskon” varassa heistä ei ollut Jeesuksen todistajiksi. Mistä he olisivat puhuneet, jos ylipäättään olisivat puhuneet? Jeesuksen opetuksista, Jeesuksen ihmeistä, siis Jeesuksen teoista joukkojen keskellä ja kahden ihmisten kanssa. Usko Jeesukseen olisi voinut syntyä, mutta uskoa, jossa risti olisi puuttunut.

Jeesus oli kuitenkin tullut pelastamaan Jumalan syntisiä ihmisiä Jumalan tuomion alta. Sen pelastuksen perusta oli hänen ris-

tinkuolemassaan. Ilman sitä ei olisi apua, vaikka hänestä kuinka paljon tahansa kerrottaisiin ja yritettäisiin jatkaa hänen työtään.

Kristuksen ristinkuolema, sijaiskärsimys ja sen merkitys, oli saatava opetuslasten ja muiden uskovien sydämeen ja vieläpä uskon pääasiaksi, jotta julistus olisi evankeliumia. Siksi Jeesus sanoi ollessaan aterialla opetuslasten kanssa: ”Älkää lähtekö Jerusalemistä, vaan jääkää odottamaan sitä, minkä Isä on teille luvannut ja mistä olette minulta kuulleet.”

Sitten seurasi ylösnousseen Jeesuksen antama erityinen opetusvaihe. Luukas kertoo, että Jeesus ”näyttäytyi heille neljäkymmenen päivän aikana useasti ja puhui Jumalan valtakunnasta” (Apt. 1:3-4).

Mitä hän nyt opetti? Koska ristin merkitys oli opetuslapsille vieras, Jeesus jatkoi opetustaan siitä. Luukas on kiteyttänyt noiden 40 päivän opetuksen sanoihin: Jeesus ”*avasi heidän mielensä ymmärtämään kirjoitukset*” (Luuk. 24:44-45). Niissä puhuttiin hänen kuolemastaan.

HELLUNTAINA opetuslasten mielet avautuivat lopulta Kristuksen ristille. Siitä lähtien he – ja muut, jotka alkoivat opettaa – tarttuivat samaan Raamattuun, mistä muutkin juutalaiset pitivät kiinni. Nyt he kuitenkin lukivat tätä juutalaisten Raamatua samalla tavalla kuin Jeesus. He näkivät Raamatussaan Messiaan, jonka nimenomaa *piti kärsiä ja kuolla* ja jonka *tärkein tehtävä oli kuolla syntisten sijasta*.

Tämä oli valtava löytö, josta evankeliumin sanoma ammensi. Kuten Paavali myöhemmin kirjoitti Korintissa käyntiään muistellen: ”... minä palautan mieleenne sen evankeliumin, jonka olen julistanut teille... Ennen muuta annoin teille tiedoksi tämän, minkä itse olin saanut vastaanottaa: *Kristus kuoli meidän syntiemme vuoksi, niin kuin oli kirjoitettu...*” (1. Kor. 15:1-3.)

Per-Olof Malk

Kehällisistä Kristus-keskukseen

Kristus-juhlan ohjelma Laukaassa

Lauantai 10.8.

- 11.00 Tulolounas Sydän-Laukaan koulun ruokasalissa.
12.00 Avaus. Per-Olof Malk
12.30 Kristus – Jumalan salaisuus (Kol. 2:2-4). *Juhani Aitomaa*.
13.45 Ihmisen vajavaisuus – Kristuksen täydellisyys. *Ceta Lehtniemi*.
15.00 Kahvi
15.45 Kehällisistä Kristus-keskukseen. *Tapio Puolimatka*.
17.00 Päivällinen
18.00 ”He eivät tiedä, mitä Jumalan vanhurskaus on” (Room. 10:3)
Olavi Peltola.
19.30 Sielunhoidollinen ilta hotelli Vuolakkeen salissa. Miten harhaopit vetävät puoleensa, mitä ne saavat aikaan ja kuinka ne voi jättää? Keskusteluilta hotelli Vuolakkeen isossa salissa (Suolahdentie 84/Uimarannantie 2). Isäntänä *Juhani Aitomaa* ja emäntänä *Ceta Lehtniemi*. Mukana myös *Pauli Koskinen, Jouko Nieminen ja muita*.

Sunnuntai 11.8.

Aamiainen majapaikoissa

- 9.00 ”Iisain kannosta nousee verso” (Jes. 11:1). *Per-Olof Malk*.
10.15 Paavali sielunhoitajana. *Paavo Suihkonen*.
11.30 Rukoilemme kirkkojemme, seurakuntiemme, toistemme ja itsemme puolesta. Esirukous myös juhlassa annettujen aiheiden pohjalta.
Hengellisen laulun ja musiikin hoidossa. *Saara Mörsky*, piano, *Hanna Eskel*, viulu, *Pirkko ja Terttu Välimäki* sekä *Martti ja Erkki Holopainen*, harmonikka ja laulu.
12.45 Lounas
13.30 Kristuksen evankeliumi ja se toinen (Gal. 1:7). *Jaakko Pirttiaho*.
14.45 Päätöstilaisuus.
Ristin hulluus ja Jumalan voima. *Jouko Nieminen*.
Kiitosrukous Kristukselle kuluneista 10 vuodesta. Juhlakahvit.

Hengellinen laulu ja musiikki juhlan aikana:

Saara Mörsky, säestys, Hanna Eskel, viulu, Pirkko ja Terttu Välimäki, laulu, Martti ja Erkki Holopainen, laulu ja harmonikka.

Lämpimästi tervetuloa valtakunnalliseen Kristus-juhlaan!

Evankeliumin opintoyhdistys 10 v ja Yhteistyöryhmä

Kehällisistä Kristus-keskukseen

9. valtakunnallinen Kristus-juhla Keski-Suomen Laukaassa Sydän-Laukaan koulussa, lukiossa ja liikuntahallissa 10.-11.8.2013

24 km Jyväskylästä pohjoiseen sijaitseva **Sydän-Laukaan koulu ja sen yhteydessä oleva kunnan liikuntahalli** muodostavat ensi elokuun valtakunnallisen Kristus-juhlan pitopaikan. Koulu ja liikuntahalli ovat Laukaan keskustassa, os. *Saralinnantie* 3. Tilaisuudet pidetään liikuntahallissa ja ruokailut saman katon alla koulun ruokailusalissa. Tervetuloa.

Majoitus: Esimerkkejä: Hotelli *Vuolake* (vajaa 1 km kokouspaikasta), huonevaraukset suoraan puh. (014) 833 002, Kylpylähotelli *Peurunka* (noin 4 km kokouspaikasta, kolmen eri hintaluokan 1 ja 2 hengen huoneita), huonevaraukset suoraan 020 751 601. Laukaassa on myös *Varjolan Tilan Matkailulla* huoneita. Mökkejä vuokraavat mm. *Pietilän lomamökit* ja *Ylä-Saarikon lomamökit*; Suolahdessa hotelli *Keitele* on monen viime vuonna käyttämä hotelli. **Majoitusvaraukset** kannattaa tehdä hyvissä ajoin.

Asuntoautojen/asuntovaunujen pito Vuolakkeen pihassa mahdollista.

Majoitusvaraukset siis suoraan toivottuun majoitusliikkeeseen. Sen sijaan suuntaa antavat **osallistumisilmoitukset** tehdään Evankeliumin opintoyhdistykselle puh. (019) 414243 tai sähköpostitse evank@evank.org. Meille on tärkeä saada alustavistakin osallistumissuunnitelmista tieto, sillä vaikka tiedot eivät ole ilmoittajia sitovia, ne auttavat meitä juhlan valmistelussa paljon.

Juhlaa koskevat tiedot ovat myös kotisivuillamme www.evank.org. Ystävältä ystävälle kulkeva tiedottaminen on aina toivottua. Kimppakyytejä kannattaa harkita yhdessä. Yhdessä on mukava matkustaa.

**Evankeliumin opintoyhdistys ry ja Yhteistyöryhmä
Suomen Evankeliumikoulu – Armo riittää -lehti**

10 vuotta sitten aloitti opetustyön Evankeliumin opintoyhdistys ja netissä Suomen evankeliumikoulu

Esittelemme tällä sivulla 10 vuotta sitten työnsä aloittaneen Evankeliumin opintoyhdistyksen (EVOP) ja sen internetissä toimivan Suomen Evankeliumikoulun vastuunkantajista osan. Kaikkiaan vapaaehtoistyöntekijöitä on yli 30. He asuvat eri puolilla Suomea ja edistävät yhdistyksen asiaa: Kristuksen asettamista kristillisyyden pääasiaksi, hänen sijaiskuolemansa esillä pitämistä. He levittävät Armo riittää -lehteä, säestävät, laulavat, järjestävät kokouksia... jakavat keskenään huoliaan, rukoilevat...

Yhdistyksen hallinnollisessa johdossa ja Internet webmaster

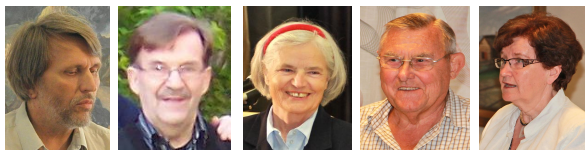
□ Vasemmalta Juhani Pitkäniemi, Matti Rantala, Marko Mäki-Kuusela, Petri Malk.

Opettajia ja julistajia (osa tässä)

□ Vasemmalta Per-Olof Malk, Jaakko Pirttiäho, Jouko Nieminen, Olavi Peltola, Ceta Lehtniemi, Juhani Aitomaa, Heikki Mäkelä, Paavo Suihkonen, Maire Lyytinen, Seija Hauhia.

Vierailleita ja vierailevia opettajia (osa tässä)

□ Vasemmalta Tapio Puolimatka. Matti Pyykkönen, Viola Fronkova (Slovakia), Hermod Hogganvik (Norja), Liisi Jokiranta.

EVOP:n toiminta on vapaaehtoisten yhteistä toimintaa. Se on evankeliumin löytäneiden palvelua, jotta toisetkin löytäisivät evankeliumin.

Tule sinäkin mukaan. Jos sinulla on mahdollisuuksia, osallistu **kesäkeräykseemme**, vaikkat aikaisemmin olisi tukenut Evankeliumin opintoyhdistystä. Kesäkeräyksen nimenä on ”**Minun osuuteni työssä**”. Viedään evankeliumia eteenpäin. ➔

EVANKELIUMIN OPINTOYHDISTYS RY

Osoite: PL 17, 05831 Hyvinkää
Puhelin: (019) 41 42 43 (ark. klo 10-15)
Sähköposti: evank@evank.org
Toiminnanjohtaja: Per-Olof Malk
Opetustyö: Opetustyön sihteeri Jaakko Pirttiaho,
 Puh. 050 338 5116; jaakko.pirttiaho@evank.org

Sielunhoidollista keskusteluapua:
 • Hammaslääk. Ceta Lehtniemi,
 ceta.lehtniemi@fimnet.fi
 • Opett. Maire Lyytinen, p. 040 827 7119,
 mairelyytinen1@gmail.com
 • Sairaankuljettaja Heikki Mäkelä, p. 0400 798843,
 heikkimakela@gmail.com
 • Rov. Olavi Peltola, p. (09) 677 859,
 rov.o.peltola@kolumbus.fi
 • Tri Paavo Suihkonen, p. 040 523 3928

Tuki työlle (Lupa POHA 2020/2011/4815)
Tuki 313130-1171701 (Handelsbanken)
 IBAN: FI81 3131 3001 1717 01, BIC: HANDFIHH
Tuki 800015-70994146 (Danske Bank)
 IBAN: FI32 8000 1570 9941 46, BIC: DABAFIHH
Laskujen maksutili:
 426012-268782 (Lammin Säästöpankki)
 IBAN: FI78 4260 1220 0687 82, BIC: HELSFIHH

SUOMEN EVANKELIUMIKOULU

Kristus-keskeinen opintopaikka netissä.
www.evank.org - webmaster Petri Malk

Internet-kotisivuillamme on runsaasti opetusmateriaalia, mm. 250 raamattuluentoa luettavissa/ kuunneltavissa.

Luentoja myös CD-äänitteillä postimyyntissämme.

Armo riittää verkkolehti: Kaikki aiemmin julkaistut Armo riittää -lehden numerot ovat luettavissa Suomen evankeliumikoulun sivuilla Internetissä osoitteessa www.evank.org.

Tietotekniikka: Petri Malk, Timo Hankkila

Armo riittää Hengellinen lukemisto

10. vuosikerta. Lehti on ystävien ylläpitämä ja tilaajille maksuton. Ilmestyy parillisina kuukausina.

Julkaisija: Evankeliumin opintoyhdistys ry

Toimisto: Liisa Malk

Tilaukset ja tilauksia koskevat muutokset:

Puh. (019) 41 42 43, sähköpostilla tai postitse PL 17, 05831 Hyvinkää

Sähköposti: evank@evank.org

Vastaava ja taitto: Per-Olof Malk

ISSN 1797-2477 (Painettu)

ISSN 1797-2493 (Verkkolehti)

ajankohtainen teologia

Teologinen aikakauslehti

Kristus-keskeisestä teologiasta kiinnostuneille. Ilmestyy kaksi kertaa vuodessa. Hinta 12 e/ vsk.

Evankeliumin opintoyhdistys -nuoret aikuiset

Yhteyshenkilö Jaakko Pirttiaho,
 jaakko.pirttiaho@evank.org, puh. 050 338 5116

Paino: Suomen Printman Oy, Hyvinkää 2013

TILISIIRTO	Saajan tilinumero	LAHJA: 313130-1171701 (Handelsbanken) IBAN: FI81 3131 3001 1717 01. BIC: HANDFIHH LAHJA: 800015-70994146 (Danske Bank) IBAN: FI32 8000 1570 9941 46. BIC: DABAFIHH LASKUT: 426012-268782 (Lammin Säästöpankki) IBAN: FI78 4260 1220 0687 82. BIC: HELSFIHH	Käytä jotakin alla olevista viitenumeroista, kiitos! 1805 Tuki Armo riittää -lehdelle 1818 Tuki opintoyhdistykselle 2299 Tuki Jaakko Pirttiahon työ 2040 "Minun osuuteni työssä" -kesäkeräys 2013	
	Saaja	Evankeliumin opintoyhdistys ry PL 17, 05831 Hyvinkää Puh. (019) 41 42 43	Lupa POHA 2020/2011/4815. Varat käytetään kristillisen raamattu- ja perusopetuksen antamiseen luennoilla, kursseilla, äänitteillä, internetissä ja painotuotteissa.	
	Maksaja		Viitenumero	
	Allekirjoitus			
	Tilitysnumero		Eräpäivä	Euro

ME6 1

EVOP
PL 17
05831

Hyvinkää, Finland

Armo ja totuus ovat molemmat Jeesuksen kädessä

Armo ja totuus kulkevat kristinuskossa käsi kädessä, voisi jopa sanoa, että Jeesuksen käsissä. Armo ja totuus eivät milloinkaan ole olleet eivätkä ole erillään Jeesuksesta. Kun Jeesus itki kaupungin totuuden edessä, hän toivoi samalla, että hän voisi armahtaa sitä.

Totuus meistä ihmisistä on, että me uskovinakin olemme syntisiä ja tarvitsemme armoa joka päivä. Kristillinen kilvoittelu on kristillisten elämänarvojen toimeenpanemista. Sen avulla emme lähesty Jumalaa, vaan palvelemme lähimmäisiämme ja koetamme elää kilvoitellen itsemme ja himojemme ja halujemme kanssa.

Jeesus ei milloinkaan julistanut armoa ilman totuutta eikä totuutta ilman armoa. Meille totuus valkenee esimerkiksi, kun Pyhä Henki ilmaisee synnin, vanhuskauden ja tuomion.

Pyhän Hengen ilmaistessa synnin, tämä saa ihmisen näkemään oman syntisyytensä ja myös armon tarpeensa. Ihminen tajuaa, että vain vanhurskas kelpaa Jumalalle.

Tämän jälkeen Pyhä Henki osoittaa syntipoloiselle Vanhuskauden, joka on Jeesus Kristus itse. Hän on uskovan vanhuskaus, joka kelpaa Jumalalle. Miksi kelpaa? Siksi, koska synti on jo tuomittu

Jeesuksessa. Tuomiota ei enää ole sille, jolle totuus itsestä on valjennut ja armo kelpaa.

Nämä asiat ymmärtänyt ihminen ei milloinkaan leiki synnillä tai selitä syntiä suvaitsevaisuuden nimissä ”ei-synniksi”. Hänelle synti on kuolemanvakava asia, vaikka hän tietääkin saavansa syntinsä joka hetki anteeksi. Tehtyään syntiä hän ymmärtää tekonsa, mutta ei ryhdy puolustelemaan sitä.

Jos totuus ihmisen syntisyydestä hylätään ja Raamatun todistus ihmisestä hylätään tai väärennetään, kuten kirkon nykyjulistuksessa tehdään, jäljelle jää pelkkää ilmassa leijuvaa armonhattaraa, suvaitsevaisuutta, hyväksyntää, kehitysyhteistyöhankkeita ja ihmisoikeuksia. Kristinuskosta on poistettu ristin pahennus, lähetyskäskeyn perustuva lähetystyö ja henkilökohmainen kilvoittelu.

Jäljelle jää pelkkää itsensä toteuttamista ja hyvää, tai siksi tarkoitettua, elämää. Valitettavasti samalla on poistettu kristillinen armo, koska kristillinen armo kohdistuu vain syntisiin ja niihin, jotka eivät voi olla tekemättä syntiä. Muuthan sitä eivät omasta mielestään edes tarvitse, koska he ovat hyviä ja suvaitsevaisia ihmisiä.

Petri Malk